

Følgende beretning er en af ca. 60 historier fortalt af Mikkel Skrædder til folkemindesamleren Evald Tang Kristensen. De blev udgivet i 1890.

En Ordens Haandhæver.

Det var en Gang, de Almtoft Mænd var oppe i Kjellerup med Skolekorn. De havde godt Maal, det kunde Degnen let skjønne. Saa tykte han, de skulde have en god Godtaar at gaa hjem paa. Men den blev næsten for stor, og da de nu endelig rejste af, maatte de gaa og have i Armen af hinanden. Den ene mente jo, at han var den villeste til at gaa, og den anden gjorde ogsaa, saadan er Folk al Tid, naar de er beskjenkede, og saa gik de og ravede over hinanden. Niels Balle og Søren Mikkelsen havde faaet ved hinanden, og de kommer saa ind til Søren Mikkelsens, det var jo netop min Plejefader, og a var selv Vidne til det. Saa kom a jo af Sted hen til Anders Ruskjærs med to sorte Potteflasker, og Konen fyldte dem ogsaa begge to, og saa fik de det Brændevin ovenpaa Degnens. Som de nu sidder og vrøvler, kommer det i Snak, hvem der havde været den villeste til at gaa hen ad Vejen. Den ene siger: "A fulgte dig hjem, din Fuldsnude!" og den anden siger: "Nej, det var mig, der fulgte dig, dit sølle fulde Svin." Nok er det, de blev saa forbitrede paa hinanden, at de kom op at slaas. Der var et nyt Bord i Stuen, men det fik saadan en Medfart, at det har Mærke af det den Dag i Dag. Søren Mikkelsen fik Niels Balle lagt paa Ryggen over Dørtræet, saa han laa med Hovedet ude i Gangen paa de haarde Sten. **Niels Pallesen** var ogsaa der inde, og han var al Tid glad, naar han var fuld. Da han nu netop var lige saadan stillet som de andre, saa var han overstadig munter, sang og hoppede, og han hoppede over Niels Balle fra Stuen og ud i Gangen og fra Gangen ud i Stuen. Men Konen og Pigen de var ikke ved det Humør, de stod hver med deres Spinderok i Haanden og græd, for de var jo rædde for, at Rokkene skulde blive slaaede i Stykker i Slagsmaalet. Endelig hører Søren Mikkelsens Moder, den gamle Kjen Mikkels, dette her syndige Spektakel. Hun var Aftægtskone i Gaarden og havde hendes Kammer for sig selv. Saa kom hun ind i Gangen og saa, hvad der var paa Færde. "Hvad," siger hun til Kvindfolkene, "er I ikke klogere end at græde, for det saadan et Par fulde Stoddere er komne op at slaas." Saa tog hun hendes søn i Nakken og smed ham baglænds over paa Gulvet, og derefter tog hun Niels Balle i Kraven og smed ham ud paa Askemøddingen. Hun var nu saadan en rask gammel Kone og meget stærk, naar hun kunde faa hendes Røv til Stød. Saa var Niels Balle endda saa meget Mand, at han kunde vælte sig op og sætte sig paa hans Ende, og saa siger han paa godt jysk: "Lek min Maas, Kjen Mikkels!" Men han fik det Svar igjen: "Der er minsæl ikke Laas for min, Niels Balle." Saa kom Per Smed og Povl Krog og tog hver i en Arm af ham og trak ham hjem. Men da saa gamle Kjesten gik ind til hendes Søn for at se, hvordan han havde det, da laa han i samme Stilling, som hun havde sluppet ham. Hun gik nu hen til Sengen og tog Dynen op, tog hans Træsko af og lagde ham i Sengen med de Ord: "Lig nu, dit Svin, og sov Rusen ud!" Da hun havde saa det ordnet, gik hun ind i hendes Kammer igjen.

Skriv og tilføj den manglende tekst.

Kopier dokumentet *4.0.1.d med tekst om Mikkel Skrædder*.

Gem den i din dokumentmappe.

Tilpas teksten sådan at du synes den bliver læsevenlig.

Opdel teksten i afsnit med Enter-tasten.

Tilføj den manglende tekst.

Du må selvfølgelig ogsaa gerne ændre *skrifttypen – skriftstørrelsen* og andet.